

disse Enkeltheder ikke vedrører Lovforslagenes Princip, end mindre deres Formaal. Jeg skulde altsaa tænke mig, at man i et Udvalg nogenlunde let kunde komme til Enighed, men jeg vil rigtignok ogsaa anbefale, at man kommer nogenlunde hurtigt til Enighed, hvilket er af Vigtighed af Hensyn til Lovenes Ikrafttræden, af Hensyn til, at Arveafgiftsloven gerne hurtigst muligt skulde træde i Kraft. Idet jeg takker for den Modtagelse, Lovforslagene i det hele har faaet her i Tinget, udtaler jeg altsaa Haab om, at denne Modtagelse nogenlunde hurtigt vil føre til et Resultat, idet man fra alle Sider enes om Lovforslagenes Helhed og Enkeltheder.

Starcke: Den Modtagelse, disse Skatte-lovforslag har fundet hos Ordførerne, har den højtærede Finansminister rigtigt karakteriseret saaledes, at det, jeg her i Dag har at tilføje, for en meget stor Del staar for min egen Regning; idet jeg dog tror, at der er adskillige rundt om i Landet, der ser paa Sagen paa samme Maade som jeg, og deres Tanker ønsker jeg at fremføre ved denne Lejlighed.

Jeg vil begynde med at sige den højtærede Finansminister en hjertelig Tak, fordi der ikke er foreslaaet nogen Forøgelse af de indirekte Skatter. Hvor dybt denne Tak skal gaa, vil bero paa Omstændighederne, da den højtærede Minister bestemt understregede, at vi ikke skal komme ind paa en Drøftelse af store Principspørgsmaal, saa det kan være en ren Opportunitetsbetragtning, der ligger til Grund for denne Forholdsregel, og intet mere; men alligevel noterer jeg med den største Tilfredshed, at der ikke er gjort Forsøg paa at skaffe os nogen Ekstraandtægt ved Forøgelse af den indirekte Beskatning. For øvrigt er jeg ret uenig i den Opfattelse, at man ikke ved en Lejlighed som denne skulde komme ind paa principielle Overvejelser, d. v. s., det kommer naturligvis an paa, hvad det er for principielle Overvejelser. At anstille en Række Betragtninger, der har til Hensigt at medføre stor Forandring i de bestaaende Love eller i Lovmaskineriet o. s. v., vilde jeg anse for uheldigt, men der er en principiel Opfattelse, jeg synes, man ikke kan skyde fra sig, og det er den, som den højtærede Finansminister igen i Dag fremhævede, nemlig at der kun kan være Tale om at skaffe det lille Beløb, Renter og Afdrag til Dækning af det Statslaan, vi har. Denne Opfattelse blev begrundet dels ud fra den Omstændighed, at Staten kunde

klare sig dermed, og dels, at Befolkningen i Øjeblikket led under saa stor økonomisk Usikkerhed, at man nu ikke kunde lægge større Byrder paa dens Skuldre. Jeg er dog ikke sikker paa, at der indenfor den højtærede Regering er Enighed om denne sidste Synsmaade. Vi har jo hørt, at den højtærede Konseilspræsident i et Telegram har udtalt, at der er kommet mange Penge til Landet, et Telegram, som ganske vist har vakt pinlig og forbløffende Opmærksomhed rundt om i Landet, og som ogsaa jeg vil udtrykke min Forundring over.

Jeg skal derfor ikke dvæle ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Nødtilstanden i vort Land er saadan, som den højtærede Finansminister fremhævede, men jeg skal sige, at det, som frem for alt skaber Nødtilstanden her i Landet, er, at en Mængde Virksomheder er lammede, og at det Arbejde, som bydes, er af mere eller mindre tilfældig Art. Hvad der vil ske efter Krigen, vil være, at Virksomhederne igen skal til at tage fat, at der skal bygges op paa overordentlig stærk Maade, og derfor kan det være rimeligt, at man i dette Øjeblik ikke blot tager Hensyn til, om Staten kan nøjes med mere eller mindre, men ogsaa til, at Byrderne lægges saadan paa Folk, at deres Virksomhed i Løbet af kort Tid atter bliver fri. At trække Afdrag og Renter ud i en lang Aarrække, naar en Gang Krigen er forbi, kan have sine Vanskeligheder, fordi det netop vil bidrage til at indskrænke Virksomhedsomraadet. Jeg tror, at man ude omkring i Landet netop var parat til at bære de Byrder, Øjeblikket lægger paa Folk, var parat til at bære sin Andel af Krigens Ulykker netop nu. Det er os, der skal bære dem, de skal ikke kastes over paa en lang Række af kommende Slægter i kommende Aar. Efter Fremkomsten af Finansministerens Lovforslag vil denne Stemning naturligvis være blevet noget svækket, men jeg tror, at det baade var en sund Stemning og en stærk Stemning, og jeg tror, den burde have været udnyttet, jeg tror, man burde have stræbt efter i Løbet af meget kort Tid at faa den Ekstrabyrde, Krigen har lagt paa os, atter afviklet. Det forekommer mig derfor, at man burde have ordnet disse Skatte-lovforslag saaledes, at man kunde komme til den hurtigst mulige Afbetaling og hemmede Erhvervslevet saa lidt som muligt, ved at man i Løbet af kort Tid skabte det friere Baner. Jeg skal ikke forskrække ærede Medlemmer ved at nævne nogle Tal, men jeg kunde godt tænke mig, at man kunde tilstræbe